

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET

SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Ingrida Udre

(Skatter och tullar)

Del B – Särskilda frågor

OM TULLAR

1. Hur går det med förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (KOM(2003)0452 – 2003/0167(COD))? Europaparlamentets första behandling ägde rum i juni 2004.

Jag vill påminna om att syftet med detta förslag från kommissionen är att snabbt genomföra förstärkta säkerhetskontroller av varor som passerar EU:s gränser och att det samtidigt är första gången som principen om elektronisk tull tillämpas (elektronisk deklaration av varor och automatiskt utbyte av uppgifter mellan förvaltningarna).

Europaparlamentet antog 26 ändringsförslag vid sin första behandling, och av dessa tog rådet hänsyn till 18 i den politiska överenskommelsen om en gemensam ståndpunkt som nåddes i maj. Jag välkomnar att parlamentets ändringsförslag, i den form de antagits av rådet, har förbättrat kommissionens förslag genom att öka tydligheten och bidra till en mer flexibel och passande lagstiftning som kommer att medföra att syftet att upprätthålla en lämplig balans mellan genomförandet av tullkontroller och behovet att underlätta den legitima varuhandeln uppnås. De nya åtgärderna, som grundar sig på tidigare förklaringar, en harmoniserad riskhantering och ett förbättrat samarbete mellan tullmyndigheterna i en elektronisk miljö, kommer att påskynda riskanalyserna och möjliggöra ett omedelbart frigörande av varor vid ankomsten till införsel- och utförselkontoren. Tillsammans med möjligheten för auktoriserade ekonomiska aktörer att bli ackrediterade, så att näringsidkare som bevisat att de är tillförlitliga kan dra fördel av mindre omfattande tullkontroller, anser jag att detta kommer att vara till stor fördel för gemenskapens näringsidkare, utan att innebära någon ytterligare orimlig börda för dem.

Rådets gemensamma ståndpunkt förväntas antas formellt i oktober 2004 och sedan överlämnas till parlamentet för en andra behandling. Kommissionen kommer parallellt med detta att informera Europaparlamentet om sin ståndpunkt.

2. Hur viktig är kampen mot varumärkesförfalskning enligt ditt synsätt?

Kampen mot varumärkesförfalskningar och piratkopiering är en av mina prioriteringar. Jag anser att denna uppgift är särskilt viktig med tanke på de mycket allvarliga konsekvenser som denna olagliga verksamhet kan få för konsumentskyddet och Europeiska unionens ekonomi.

Tullmyndigheterna är de viktigaste aktörerna i denna kamp och stoppar nästan 70 procent av alla produkter i hela världen som är varumärkesförfalskningar och piratkopieringar. När det gäller EU:s yttre gränser upptäcktes mer än 100 miljoner artiklar 2003 som var immaterialrättsintrång. Detta motsvarar en ökning med 900 procent jämfört med 1998.

Varumärkesförfalskning och piratkopiering innebär en verklig fara för konsumenternas hälsa och säkerhet eftersom varumärkesförfalskarna inte längre riktar in sig på lyxvaror eller lyxartiklar som ger ett högt mervärde, utan de väljer i stället vanliga produkter såsom hushållsprodukter och läkemedel, livsmedel osv. I vissa fall kan förfalskningar skada eller till och med döda.

Enligt studier som utförts av OECD och Internationella handelskammaren motsvarar varumärkesförfalskningar mellan 5 och 7 procent av världshandeln. Världstullorganisationen anser att beloppet globalt uppgår till nästan 450 miljarder euro. De påverkar i allt högre grad de små och medelstora företagen och innebär att åtskilliga tusen arbetstillfällen går förlorade i Europeiska unionen, eftersom de påverkar företagens kreativitet. Följaktligen är varumärkesförfalskningar och piratkopieringar till men inte bara för sysselsättningen, utan de är även allvarligt till men för företagens konkurrenskraft och leder till minskade skatteintäkter för medlemsstaterna.

Det är utan tvivel så att handeln med varumärkesförfalskningar och piratkopieringar till största delen är i händerna på välorganiserade kriminella organisationer eller till och med terroristorganisationer, som har gjort enorma investeringar i denna sektor. Denna verksamhet gör det möjligt för dem att tvätta pengar. I stora delar av världen hindras inte handeln med varumärkesförfalskningar och den är ett av de områden där riskerna för kriminella organisationer är mycket små, samtidigt som de ekonomiska resultaten är betydande.

Jag anser därför att denna alarmerande utveckling kräver särskild uppmärksamhet och omedelbara åtgärder. Faktum är att kommissionen har varit aktiv på det här området och utträttat mycket. Den senaste uppdateringen av tullförordningen och antagandet av direktivet om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter utgör en stark rättslig grund i Europeiska unionen, inom vilken offentliga och rättsliga myndigheter och rättighetsinnehavare kan agera. Jag har för avsikt att förbli vaksam och stödja ytterligare åtgärder för att öka medvetenheten om detta fenomen, och på ett effektivt sätt bekämpa varumärkesförfalskning.

3. Den föregående kommissionen intog en klar strategi för att förenkla och förbättra de regler och bestämmelser som Europeiska unionen antar, bland annat genom ordentliga undersökningar av bestämmelsernas inverkan och genom samråd. Kommissionen skrev också under ett interinstitutionellt avtal om förenklad lagstiftning. Kan du i din egenskap av nominerad kommissionsledamot svara ja på följande frågor:

- Ger du ditt fulla stöd till målet att förenkla EU:s regelverk, till kommissionens strategi och till det interinstitutionella avtalet?**
- Kommer de enheter du ansvarar för att strikt följa avtalet och samarbeta med parlamentets utskott när det gäller att organisera utfrågningar innan lagstiftningen antas?**
- Kommer du, när personalens insatser vid dina enheter skall bedömas, att se till att det för ett gott betyg krävs att personalen på ett lämpligt och effektivt sätt genomfört de åtgärder som syftar till bättre lagstiftning?**

Jag kommer att till fullo iaktta och främja de principer som ligger till grund för det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och de instrument som fastställts för att genomföra detta på ett effektivt sätt.

Jag kommer att sträva efter största möjliga insyn och öppenhet i beslutsprocessens alla led, särskilt alldeles i början av denna. I detta sammanhang anser jag att samråd före lagstiftningsprocessen och offentliga rådfrågningar av företag och medborgare är mycket viktiga verktyg för att förbättra kvaliteten och effektiviteten i EU:s lagstiftningskedja.

Jag kommer att ta vid där min företrädare slutade och förbättra processen mot en ”bättre lagstiftning” på de områden som ingår i min portfölj - från det tidiga arbetet med att lägga fram förslag till beslut och ända fram till medlemsstaternas genomförande.

Den avgående kommissionen har med sitt förslag till omarbetning av det sjätte direktivet om mervärdesskatt gjort en stor ansträngning när det gäller att förenkla skattelagstiftningen. Jag har för avsikt att fortsätta på den här vägen och göra ytterligare ansträngningar för att förenkla tull- och skattelagstiftningen i syfte att tillförsäkra medborgarna, de ekonomiska aktörerna, den internationella handeln och de nationella förvaltningarna större rättssäkerhet. Jag kan i detta sammanhang till exempel med glädje notera att kommissionens avdelningar för tullar och skatter för närvarande arbetar med förslag till omarbetning av direktivet om skatt på kapital och modernisering och förenkling av tullförfarandena.

Jag är övertygad om att bättre lagstiftningsarbete framför allt bör uppnås genom attitydförändringar och inte genom att man tillför ytterligare byråkrati. En öppen, tydlig och enkel utformning av politiken kräver med andra ord en verkligt förändrad kultur inom de offentliga förvaltningarna som bör utvecklas genom lämpliga incitament från ledningens sida. Enligt nuvarande bestämmelser bedöms kommissionens personal för sina totala insatser när det gäller att genomföra de fastställda mål som är i linje med kommissionens övergripande

politiska mål. Dessa inbegriper kommissionens interna förfaranden för bättre lagstiftning och relevanta riktlinjer. Men det är naturligtvis de närmaste cheferna och inte kommissionsledamöterna som skall göra dessa bedömningar. Det är viktigt att det finns rätt incitament på administrativ nivå, men det är naturligtvis på den politiska nivån, där jag själv befinner mig, som det skall säkerställas att unionens strategiska mål uppnås.

OM SKATTER

Jag vill betona att den nya kommissionen ännu inte har haft tillfälle att ta ställning till skattepolitiska frågor. De åsikter som jag här ger uttryck för, och som innebär att jag generellt stöder den nuvarande kommissionens skattepolitik, är därför mina egna och skall inte tolkas som att de förpliktigar den nya kommissionen att handla på ett visst sätt.

1. På vilka områden inom skattepolitiken kommer du att fokusera dina ansträngningar under kommissionens mandatperiod? I vilken utsträckning kommer kravet att rådet skall vara enhälligt i skattefrågor att fortsätta att utgöra ett hinder för framsteg?

Min främsta prioritering kommer att vara att ta itu med de hinder som är ett resultat av att det samtidigt finns 25 olika skattesystem som för närvarande hindrar företagen från att bedriva sin verksamhet fritt över gränserna, och från att till fullo dra nytta av den inre marknadens fördelar. Det finns till exempel tydliga bevis för att företag som bedriver gränsöverskridande ekonomisk verksamhet har högre kostnader för efterlevnaden av reglerna för bolagsskatt och mervärdesskatt än de företag som endast är verksamma på den inhemska marknaden. Dessa högre kostnader är en konkurrensnackdel för EU-företag som får mycket negativa konsekvenser för tillväxten och sysselsättningen. När det gäller beskattning av privatpersoner finns det till exempel problem såsom dubbelbeskattning av personer som bor i en medlemsstat men bedriver verksamhet eller erhåller inkomst från en annan medlemsstat. Jag vill därför inrikta mig på att undanröja dessa gränsöverskridande skattehinder och administrativa bördor på de många olika skatteområden som de förekommer i dag, till exempel på områdena bolagsskatt, inkomstskatt, fordonsskatt och punktskatter.

Jag anser också att kommissionen bör underlätta ett närmare samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller att bekämpa skattebedrägerier och skatteflykt. Det är ofta på grund av oro för gränsöverskridande skatteflykt som medlemsstaterna är tveksamma till att avlägsna skattediskriminering och andra hinder i sina skattesystem för gränsöverskridande verksamhet.

Det är verkligen sant att det krävs effektiva mekanismer för beslutsfattande för att uppnå dessa mål och att fasthållandet vid kravet på enhälliga omröstningar gör det svårt att göra framsteg när det gäller antagandet av EU-lagstiftning på skatteområdet. Det innebär faktiskt att vi samtidigt som vi måste fortsätta tillämpa direktiv och förordningar där detta är den mest lämpliga formen av lagstiftning även måste överväga var nödvändiga förändringar av den nationella lagstiftningen i stället kan uppnås genom tillämpning av ”mjukare lagstiftning” såsom rekommendationer och ”gruppträck”, till exempel uppförandekoder. En annan

möjlighet som skulle kunna övervägas för att nå framsteg är ett ”förstärkt samarbete” mellan mindre grupper av länder.

2. Är du positiv till tanken att ge upp enhälligheten när det gäller vissa skattefrågor genom införandet av ett närmare samarbete, i likhet med vad Fritz Bolkenstein föreslagit för bolagsskattebasen?

Jag anser att det närmare samarbetet bör betraktas som ett sätt att förstärka subsidiariteten, som spelar en viktig roll på skatteområdet.

Tidigare erfarenhet har visat att alla medlemsstater inte är lika villiga eller har möjlighet att acceptera sådana gemensamma bestämmelser ens på de områden där det är motiverat med en gemensam skattepolitik. Detta är förståeligt eftersom beskattningen är en central aspekt för den nationella suveräniteten och de nationella skattesystemen ser mycket olika ut. Eftersom medlemsstaterna har fullkomligt olika skattesystem är de problem som de ställs inför, samt lösningarna på dessa, också mycket olika, vilket gör det särskilt svårt att utveckla en gemensam skattepolitisk ram på EU-nivå, även när en sådan utan tvekan är nödvändig. En gemensam bolagsskattebas för hela EU är ett sådant exempel.

Mot denna bakgrund gör användningen av mekanismen för närmare samarbete i EG-fördraget det möjligt att utveckla politik för mindre grupper, som utgörs av minst åtta medlemsstater, i syfte att främja unionens mål. Denna gemensamma ram är en förbättring jämfört med tidigare, då politik som endast omfattade ett begränsat antal medlemsstater, såsom Schengen och den gemensamma valutan, måste förverkligas genom ad hoc-mekanismer.

I bestämmelserna i fördraget fastställs uttryckligen att det närmare samarbetet inte skall betraktas som ett sätt att kringgå en blockerande minoritet i rådet. Det skall i stället användas för innovativa åtgärder som inte tidigare har varit föremål för gemenskapens lagstiftning. Det närmare samarbetet kan dessutom bara tas till som en lösning i sista hand, när fördragets alla andra villkor har uppfyllts.

Såsom jag förstår den nuvarande situationen på området bolagsbeskattning finns det mycket arbete kvar att uträtta, både på teknisk och politisk nivå, innan lösningen med ett närmare samarbete kan tas till som en sista möjlighet. Om man inte kan nå fram till ett beslut inom en rimlig tidsram på bolagsskatteområdet genom att tillämpa det normala lagstiftningsförfarandet kan detta emellertid mycket väl vara en möjlig utväg.

3. Skattekonkurrensdebatten är särskilt livlig när det gäller bolagsbeskattningen. Bland EU:s 25 medlemsstater skiljer sig bolagsskattenivån kraftigt åt. Vilken strategi kommer du som kommissionsledamot att föra i denna fråga?

Jag anser att varje medlemsstat, under förutsättning att gemenskapens bestämmelser iaktas, har frihet att avgöra vilken storlek och sammansättning som är lämplig när det gäller den nationella budgetens inkomster och utgifter för att se till budgeten är nästan i balans eller uppvisar ett överskott.

En viss grad av skattekonkurrens i EU är positiv och kan bidra till att sänka skattetrycket. En minskning av den totala skattebördan erbjuder möjligheten att avskaffa åtgärder som hämmar sysselsättningen, företagarkerksamheten och tillväxten. Skattekonkurrens kan emellertid vara skadlig om den undergräver medlemsstaternas förmåga att finansiera nödvändiga offentliga tjänster, och den kan även påverka skattesystemens struktur genom att skattebördan flyttas till mindre rörliga skattebaser såsom arbetskraft.

Jag stöder med eftertryck EU:s koncept såsom det definieras i uppförandekoden för företagsbeskattningen, det vill säga att bekämpa de snedvridande effekterna av selektiva system för bolagsbeskattning i syfte att se till att konkurrensvillkoren är jämlika. Denna uppförandekod är avsedd att undanröja de skadligaste och ekonomiskt sett mest oönskade formerna av skattekonkurrens, utan att för den delen förhindra den allmänna skattekonkurrensen.

När det gäller systemen för allmän bolagsbeskattning anser jag att det är nödvändigt att övervaka utvecklingen av de effektiva bolagsskattesatserna och göra en bedömning av eventuella negativa effekter innan nya politiska initiativ tas.

4. Kommer du att plädera för en harmonisering av skattebaserna, särskilt när det gäller bolagsskatten, även om det visar sig vara omöjligt att göra framsteg när det gäller att harmonisera skattenivåerna? Har du några planer på att harmonisera skattebaserna under den nya kommissionens mandattid?

Jag anser att införandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas för företag som är verksamma i EU bör vara den här kommissionens främsta prioritering på skatteområdet. Jag anser att detta är enda möjligheten att på ett heltäckande sätt komma till rätta med de skattemässiga hinder som företagen för närvarande ställs inför när de bedriver gränsöverskridande handel på den inre marknaden. Jag har granskat kommissionens meddelanden och undersökningen om företagsbeskattningen från oktober 2001 och november 2003 och jag stöder tillvägagångssättet i dessa. Jag skulle för övrigt även vara ytterst intresserad av att få veta vad parlamentet anser om meddelandet från november 2003.

Jag anser emellertid att bolagsskattesatserna är en helt separat fråga. Jag ställer mig bakom förslaget i kommissionens meddelanden om företagsbeskattning, det vill säga att arbetet med en gemensam skattebas skall göras separat och att det inte behöver påverkas av framsteg eller brist på framsteg när det gäller harmoniseringen av skattesatserna i EU.

Jag har fått intrycket att intresset för kommissionens arbete med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas håller på att öka i flera medlemsstater. Jag har med tillfredsställelse noterat att vid ekonomi- och finansministrarnas informella möte den 10-11 september i Haag ställde sig en stor majoritet av ministrarna bakom förslaget att inrätta en arbetsgrupp med medlemsstater som skall ledas av kommissionen, för att överväga denna idé i detalj. Även om införandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas bara kan ske på medellång sikt har jag verkligen för avsikt att arbeta hårt mot detta mål.

5. Vilken roll kan skattepolitiken spela som ett verktyg för att främja hållbar utveckling, särskilt när det gäller energifrågor, skapande av nya jobb eller finansiering av social sammanhållning?

Jag anser att skatter och andra marknadsbaserade instrument verkligen skall användas där så är lämpligt för att se till att marknadspriserna återspeglar de verkliga sociala och miljömässiga kostnaderna för ekonomisk verksamhet. I detta sammanhang välkomnar jag att kommissionens enheter har åtagit sig att utarbeta ett meddelande om användningen av marknadsbaserade instrument för miljöpolitiken på den inre marknaden.

Miljöskatter, i synnerhet energi- och transportskatter, påverkar inte bara beteendet, de kan även förse de nationella regeringarna med en stabil och inte obetydlig inkomstkälla. Regeringarna kan använda dessa skatteinkomster för att minska andra, mer snedvridande skatter i ekonomin, till exempel skatten på arbete, för att minska kostnaderna för arbetskraft och stimulera sysselsättningen. Att uppnå en sådan ”dubbel utdelning” var precis målet med de miljöskattereformer som de senaste åren har genomförts i flera EU-länder och som planeras i andra.

Sådana skattereformer måste utformas på ett ordentligt sätt för att inte leda till nya snedvridningar eller ineffektivitet på marknaden, och för att inte undergräva överensstämmelsen mellan befintliga skattesystem. Mervärdesskatten skulle till exempel inte vara ett bra instrument för att förändra konsumenternas beteende i det här avseendet eftersom det är en konsumtionsskatt som är avsedd att öka inkomsterna, och hur effektiv den är på den inre marknaden är beroende av att den förblir så enkel och harmoniserad som möjligt. Ensidiga höjningar av energiskatterna skulle kunna äventyra konkurrenskraften. Det skulle därför vara önskvärt med samordnade åtgärder på EU-nivå på det här området och detta är även absolut nödvändigt för att sådana skadliga konsekvenser skall undvikas.

Jag anser att direktivet om beskattning av energiprodukter och elektricitet som antogs i oktober 2003 var en bra utgångspunkt för främjandet av en hållbar utveckling i EU.

6. Vilka möjligheter tror du att det finns att förenkla systemet med preferensbestämda moms nivåer, mot bakgrund av den långlivade debatt som pågår mellan medlemsstaterna i denna fråga?

Jag har förstått att rådet inte lyckades nå fram till en överenskommelse om kommissionens förslag av den 23 juli 2003, vars syfte det var att förenkla och rationalisera de bestämmelser som skall tillämpas för reducerade mervärdesskattesatser, och att komma till rätta med den nuvarande situationens komplexitet. Det är självklart att varje medlemsstat har olika föreställningar när det gäller hur situationen skall förändras, och jag tror utan tvekan att uppgiften att hitta en lösning på det här området kommer att bli en av de svåraste som jag kommer att ställas inför.

Jag anser emellertid att den nuvarande situationen inte kan upprätthållas på lång sikt och jag förväntar mig att rådet strävar efter att nå fram till hållbara lösningar och att det garanterar större likabehandling av alla medlemsstater, både de gamla och de nya.

Jag kommer fördomsfritt att undersöka alla kompromisslösningar som eventuellt kommer att dyka upp samtidigt som jag ständigt kommer att ha den främsta prioriteringen i åtanke, nämligen en ordentligt fungerande inre marknad. Det irländska ordförandeskapet har i detta sammanhang föreslagit en kompromiss som grundar sig på en flexibilitetsmekanism som skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att från fall till fall begära godkännande att tillämpa reducerade skattesatser inom vissa sektorer som inte är så känsliga. Denna lösning stöds av 20 medlemsstater och jag är beredd att undersöka den. Den innebär emellertid inte någon fullkomlig lösning på problemet med ojämlig behandling mellan de gamla och de nya medlemsstaterna, och detta är en fråga som jag kommer att verka för att lösa. Jag är emellertid fullkomligt medveten om att det inte kommer att bli lätt att hitta en lösning med tanke på den förståeliga tveksamheten hos medlemsstaterna att ge upp de undantag som de har kunnat tillämpa tidigare.

7. I dagsläget råder stora problem i EU med minskade momsintäkter på grund av fusk och bedrägerier. Eftersom momsintäkterna bidrar till gemenskapens egna medel har kommissionen särskild anledning att ta itu med detta problem. Vilka åtgärder kan du tänka dig på gemenskapsnivå?

Även om det inte går att göra någon exakt beräkning av omfattningen av momsbedrägerierna antyder makroekonomiska beräkningar att beloppet är avsevärt. Det skall emellertid också noteras att antalet fall av momsbedrägerier som medlemsstaterna upptäcker har ökat markant, efterhand som de i högre grad har blivit medvetna om problemet.

Momsbedrägerier är i stor utsträckning kopplade till det nuvarande övergångssystemet som undantar försäljning av varor inom gemenskapen från mervärdesskatt.

Det måste även betonas att enligt subsidiaritetsprincipen är kampen mot momsbedrägerier i första hand en fråga för medlemsstaterna. Kommissionen deltar inte direkt i uppbörden av mervärdesskatt. Men eftersom medlemsstaternas bidrag till gemenskapens egna medel delvis bestäms av deras momsintäkter påminner kommissionen regelbundet medlemsstaternas skatteförvaltningar om det ansvar de har att ta ut mervärdesskatt på alla beskattningsbara transaktioner för att undvika snedvridningar mellan medlemsstaternas budgetbidrag. De kontroller som kommissionens enheter genomför för att se till att bidragen till de egna medlen fastställs på ett riktigt sätt av medlemsstaterna ger därför kommissionen vissa begränsade möjligheter att kommentera de nationella förvaltningarnas kontroll och uppbörd av mervärdesskatten.

Kommissionen har dessutom vidtagit ett flertal åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna i kampen mot momsbedrägerierna. Dessa inbegriper:

- ett omfattande arbete med riskanalyser och bästa metoder när det gäller kontrollåtgärderna för att bekämpa momsbedrägerierna,
- förstärkning av lagstiftningen om administrativt samarbete mellan medlemsstaternas skattemyndigheter för att se till att utbytet av information blir effektivare och intensivare, och mer direkta kontakter mellan olika medlemsstaters skatteinspektörer,
- stöd till de nationella myndigheterna genom det utökade programmet med seminarier och arbetsgrupper som anordnas inom ramen för Fiscalis,

- framläggandet av ett förslag till förordning som skall göra det möjligt för kommissionen (OLAF) att stödja och samordna medlemsstaternas åtgärder mot bedrägerier och annan olaglig verksamhet (även momsbedrägerier), som påverkar gemenskapens ekonomiska intressen,
- regelbundna rapporter med rekommendationer till medlemsstaterna om hur det administrativa samarbetet i EU för att bekämpa momsbedrägerier kan förbättras, och om hur förfarandena för registreringen av skattebetalare och för kontroll och uppbörd av mervärdesskatt kan förbättras.

Jag anser att kommissionen har arbetat i rätt riktning med dessa olika initiativ och jag hoppas kunna se till att arbetet med dessa fortskrider och, där så är nödvändigt, utvidgas. Jag skulle vara intresserad av att diskutera kommissionens rapport om momsbedrägerier från april i år med er så snart ni har fått tillfälle att behandla den.

8. Om man ser utöver EU:s gränser, hur skulle man då enligt ditt synsätt kunna göra framsteg i internationella skattefrågor? Fortsatt ekonomisk globalisering betyder att frågor som beskattning får en alltmer internationell dimension. Hur kan man få till stånd en dialog med de olika internationella forum som hanterar skattefrågor?

Jag anser att det med anledning av den ekonomiska globaliseringen är av avgörande betydelse att främja det internationella skattesamarbetet och informationsutbytet på en så bred grundval som möjligt. Detta är i själva verket det enda sättet på vilket medlemsstaterna kommer att fortsätta utöva självbestämmande vad beträffar skattefrågor, eftersom de på detta sätt effektivt kommer att kunna tillämpa de skatteregler och skattesatser för sina skattemedborgare som motsvarar deras preferenser.

På området beskattning av sparande och i linje med rådets begäran har jag därför för avsikt att inleda förhandlingar med viktiga finanscentra utanför Europa i syfte att främja principerna om öppenhet och ett effektivt informationsutbyte. Det verkar sannolikt att Hongkong och Singapore kommer att delta i dessa diskussioner.

Jag anser dessutom att EU på ett aktivt sätt bör agera när det gäller att tillhandahålla tekniskt stöd och främja bästa skattepraxis i kandidatländerna, andra grannländer, medlemsstaternas beroende och associerade territorier och andra utvecklingsländer som EU har ekonomiska partnerskap med.

När det gäller internationella forum är kommissionen och 19 av EU:s medlemsstater aktiva medlemmar i OECD. OECD:s diskussioner har de senaste åren varit inriktade på att genom informationsutbyte eftersträva ett skatteklimat som främjar en fri och rättvis konkurrens och som gynnar gränsöverskridande verksamhet, samtidigt som det garanterar att nationella skattebaser inte undergrävs. EU deltar också aktivt i OECD:s diskussioner om konsumtionsskatter, såsom mervärdesskatten, och i utarbetandet av principer för tillämpningen av konsumtionsskatter på elektronisk handel och internationell handel med tjänster i allmänhet. Jag vill fortsätta och intensifiera EU:s samarbete med OECD, bland annat genom att involvera de sex medlemsstater som för närvarande inte är medlemmar i OECD.

Jag ställer mig också positiv till att kommissionen fortsätter att aktivt delta i möten om frågor som rör skattepolitik och skatteförvaltning i andra internationella skatteorganisationer.

9. De stora skillnaderna i punktskatter inom EU gör att ett stort antal punktskattepliktiga varor rör sig över gränserna. Detta fenomen möts i sin tur av ytterst stränga åtgärder från tullmyndigheternas sida riktade mot dem som utnyttjar sin rätt till fri rörlighet för varor. Hur kan du tänka dig att försöka lösa denna situation?

Det stämmer att det fortfarande finns mycket stora skillnader mellan de punktskattesatser som medlemsstaterna tillämpar, vilket särskilt när det gäller tobaksprodukter och alkoholhaltiga drycker leder till omfattande gränsöverskridande förflyttningar av produkter för vilka skatt redan har betalats från medlemsstater med lägre skattesatser till medlemsstater som tillämpar högre skattesatser.

Detta visar framför allt att medborgarna nu i stor omfattning utnyttjar möjligheten att köpa beskattade varor i vilken medlemsstat de vill för att sedan transportera dem till en annan medlemsstat utan att behöva betala skatt en gång till. Detta är fullkomligt lagligt och tillhör de grundläggande friheterna för medborgarna på den inre marknaden, och jag stöder till fullo förslaget från min företrädare om att utvidga möjligheterna för medborgarna att köpa punktskattepliktiga produkter för eget bruk till den skattesats som tillämpas i den medlemsstat där inköpet görs.

När punktskattepliktiga produkter flyttas från en medlemsstat till en annan av andra skäl än att konsumeras av den person som transporterar dem skall punktskatt tas ut i den medlemsstat de fraktas till. Det är därför nödvändigt att göra fysiska kontroller av resenärer för att man skall kunna fastställa om varor som transporteras av privatpersoner är avsedda för kommersiellt bruk i stället för privat bruk. Eftersom systematiska kontroller av de inre gränserna inte är förenliga med den inre marknads grundläggande principer, som fastställs i artikel 14 i fördraget, skall sådana kontroller endast vara av tillfällig natur och utgöra en del av de interna övervakningsarrangemang som omfattar hela en medlemsstats territorium.

Om medlemsstaterna inte iakttar dessa principer kommer jag inte tveka att inleda ett överträdelseförfarande. Jag kommer även att fortsätta med de rättsliga åtgärder som min företrädare initierat på detta område.

Rättsliga åtgärder innebär emellertid inte att man avlägsnar de grundläggande orsakerna till snedvridningarna, det vill säga själva de stora skillnaderna mellan skattesatserna, vilka återspeglar olika kulturer och traditioner när det gäller konsumtions- och skattepolitiken. En bättre tillnärmning av medlemsstaternas skattesatser skulle helt klart minska eller till och med avlägsna snedvridningarna av konkurrensen samt bedrägerier och smuggling i samband med punktskattepliktiga produkter, och därmed leda till en effektivare inre marknad. Jag har därför för avsikt att inleda en debatt på det här området med medlemsstaterna och Europaparlamentet för att försöka uppnå så många framsteg som möjligt, även om jag inser att detta är en mycket känslig och kontroversiell fråga.